अशुभंपराभवं दास्यं ॥ ३८ ॥ एवं यतःसपुत्रायास्तेऽनर्थः अतएवात्मजे राज्यं राज्यप्राप्तिकारणं चित्रय ॥ शतुशेषोनस्थाप्यइतिन्यायैन परस्यअस्य रामस्य चाहक्ष्म णसीतयोः विवासकारणंव चित्रय ॥ ३९ ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरा॰वा॰आ॰अ॰अष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ एवं त्रिवारोपदेशेन दुष्टेऽसत्येए वार्थेउपादेयत्वसत्यत्वनिश्वयात् स्वकार्याय देवैश्वक्षभितचित्तायास्तदुपायंप्रश्नमाह ॥ एविमिति ॥ १ ॥ प्रस्थापयामि प्रस्थापनोद्यमंकरोमि एवमभिषेचयेदत्यपि ॥ २ ॥ अथ तदुपायंपृच्छिति ॥ इदंत्विति ॥ उत्तरार्घार्थं केनोपायेनसाधये इदमिदानी संपश्य विचारय ॥ उत्तराहमात्रेणोदं ताध्यमितिभावः ॥ ३ ॥ रामार्थं लोकदृष्ट्या यदाचरामःपृथिवीमवाप्स्यतप्रभूतरत्नाकरशैलसंयुतां ॥ तदागमिष्यस्यशुभंपराभवंसहैवदीनाभरतेनभामिति ॥ ३८ ॥ यदाहि

यदाचरामः एथिवीमवाप्यतेप्रभूतरताकरशैलसंयुतां ॥ तदागिमिष्यस्यशुभंपराभवंसहैवदीनाभरतेनभामिनि ॥ ३८ ॥ यदाहि रामः एथिवीमवाप्यतेष्ठुवंप्रणष्टाभरतोभविष्यति ॥ अतोहिसंचितयराज्यमात्मजेपरस्यचैवास्यविवासकारणं ॥ ३९ ॥ इत्यार्पश्री रामायणेवा ० आ० अ० अष्टमः सर्गः ॥ ८॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ एवमुक्तातुकैकेयीकोधेनज्वलितानना॥ दीर्घमुण्णंवि निश्वस्यमं यरामिदमबवीत्॥ १॥ अद्यरामितः क्षिप्रंवनं प्रस्थापयाम्यहं ॥ योवराज्येनभरतं क्षिप्रमद्याभिषेचये॥ २॥ इदं त्विदानीं संपश्यकेनोपायेनसाधये॥ भरतः प्राप्तयाद्राज्यं नतुरामः कथंचन ॥ ३॥ एवमुक्तातुसादेव्यामंथरापापदारीनी॥ रामार्थमुपाहिंसंती कैकेयीमिदमबवीत्॥ ४॥ हतेदानीं प्रपश्यत्वेकेकेयिश्रूयतांवचः ॥ यथातेभरताराज्यं पुत्रः प्राप्त्यतिकेवलं ॥ ४॥ किनस्मरिकके

यिस्मरंतीवानिगृहसे॥ यदुच्यमानमात्मार्थमत्तस्वंश्रोतुमिन्छसि॥ ६॥ रागहितमिषवेकहूपमर्थ ॥ ४॥ त्वं प्रपश्य मत्सामर्थ्यमितिशेषः॥ प्रव क्ष्यामीतिपाठांतरं॥ श्रूयतां मद्वचइतिशेषः॥ चस्वर्थे केवलंभरतोनतुरामदत्यर्थः॥ यद्वाहंवक्ष्याम्येवोपायं त्वमिष प्रपश्य विचारय॥ ५॥ ननु ममनप्रतिभाति तदुपाय इतित्त्राह्॥ किनेति॥ स्वत्वावा संमतये मन्मुखाच्क्रवणायिनगृहसे यत् यतः आत्मार्थमात्मप्रयोजनोपायं उच्यमानं॥ वर्तमानसामीप्येलट् ॥ त्वयानेकशउक्तमिम

त्तःश्रोतुमिच्छप्ति ॥ ६॥